

Wyniki badań przez zespół niezależnych od 2022 r.: Obserwacje szczepionek c19 Pfizera i Moderny, bez krwi. Wstępne wnioski morfologiczne i procesów samokonstrukcji (nadal brak analizy chemicznej), kryształy związane z włóknami i bez. Rewelacyjne fotki mikroskopowe

Journal of BioNanoTechnocracy Vol 1 Issue 1, Apr. 2025

<https://cdn.manula.com/user/15577/docs/active-microscale-construction-in-pfizer-comirnaty-20250408-final.pdf>

Wyniki pracy Nixona i pomocników od 2022.

Wstępne wnioski morfologiczne i procesów samokonstrukcji (nadal brak chemicznych) , mnóstwo kryształów trzech typów i prymitywnych nanoczipów. Obserwacje szczepionek c19 Pfizera i Moderny, bez krwi. Rewelacyjne fotki mikroskopowe.

Spis treści

1. Proces parowania kropli siedzących i wstępne obserwacje
Omówienie podstawowych obserwacji samoorganizacji w parowaniu kropli siedzących.
2. Zaawansowane zespoły kryształów
Omówienie skomplikowanych formacji krystalicznych, ich symetrii i organizacji geometrycznej.
3. Manipulacja parowaniem kropli siedzących
Badanie czynników zewnętrznych wpływających na proces parowania kropli siedzących.
4. Dynamika czasowa w próbkach Pfizer Comirnaty
Badanie zmian struktur krystalicznych w czasie
5. „Łańcuch stokrotek”
Dowody zaawansowanej samoorganizacji
6. Różnorodność kryształów, struktura i klasyfikacja
Podgrupy obserwowanych kryształów.
7. Samo-podłączanie włókna do kryształu
Szczegółowy opis najbardziej spektakularnej obserwacji
8. Struktury włókno i kryształ
Rozbudowa połączeń w strukturze włókno i kryształ
9. Struktury prostokąt i koło
Motywy geometryczne w kryształach
10. Dowody na programowane projektowanie
Badanie niezwykłych podobieństw między strukturami krystalicznymi
11. Aktywna faza dekonstrukcji
Uchwycenie dramatycznego procesu dekonstrukcji w czasie rzeczywistym
12. Aktywna faza konstrukcji
Uchwycenie dramatycznego procesu konstrukcji w czasie rzeczywistym
13. Podsumowanie wyników
14. Podsumowanie próbek kontrolnych
15. Dyskusja
16. Wniosek
17. Załączniki
18. Słownik
19. Odniesienia

Wniosek

Udokumentowano bezprecedensowe dynamiczne zachowania w próbkach szczepionki Pfizer Comirnaty, kwestionując podstawowe założenia dot. formulacji farmaceutycznych i nauki o

materiałach. Mikroskopią w ciemnym polu, na odparowywanych kropelkach siedzących zaobserwowano odrębne procesy samoorganizacji, aktywnej konstrukcji i aktywnej dekonstrukcji. Nano-komponenty wykazywały skoordynowaną organizację, tworząc skomplikowane architektury w skali mikro z poziomem precyzji i reakcji przewyższającym konwencjonalne modele krystalizacji. Odkrycia te wymagają ponownej oceny projektu, funkcjonalności i intencji leżących u podstaw tych struktur.

Powtarzające się pojawianie się struktur "okrąg i prostokąt" oraz „włókno i kryształ”, wraz z dokumentacją wideo w czasie rzeczywistym ich dynamicznych interakcji, podkreśla rozwojowy charakter tych obserwacji. Struktury te wykazują modułowość, adaptowalność i pozorną programowalność, sugerując, że nano-inżynierii ani łączenia nanotechnik z biologią nie można już ograniczać do modeli teoretycznych lub badań eksperymentalnych. Obecność tych wysoce ustrukturyzowanych formacji w produktach farmaceutycznych rodzi pilne pytania dotyczące ich zamierzonego celu i nieujawnionych funkcji.

Poza nauką o materiałach, odkrycia te niosą ze sobą głębokie implikacje etyczne, medyczne i społeczne. Włączenie niezadeklarowanych elementów, w tym lantanowców — materiałów uznanych za zastosowania w zaawansowanej elektronice i manipulacji materiałami — rodzi pilne obawy dot. przejrzystości, świadomej zgody i możliwości nieujawnionych funkcjonalności. Te rewelacje wymagają natychmiastowej kontroli regulacyjnej, zapewniającej, że bezpieczeństwo publiczne, autonomia i nadzór etyczny mają pierwszeństwo przed tajemnicą korporacyjną lub instytucjonalną.

Przysłowie „każdy system jest idealnie zaprojektowany, aby generować wyniki, które otrzymuje”, zmusza do zbadania intencjonalności stojącej za tymi obserwacjami. Kiedy farmaceutyki wielokrotnie wykazują cechy przeczące oficjalnym wyjaśnieniom, podważają zaufanie publiczne i pozostają nieujawnione, należy zastanowić się, czy chodzi o niezamierzone wady czy zamierzone wybory projektowe. Przejrzystość nie jest jedynie lekarstwem, ale narzędziem diagnostycznym — sposobem ustalenia, czy deklarowany cel jest zgodny z ich rzeczywistą funkcją. Nieujawnienie stwarza ryzyko, że zaawansowane biotechniki dodaje się do wyrobów medycznych bez świadomości lub zgody społeczeństwa.

Niniejsze badanie jest zarówno kamieniem milowym w nauce, jak i pilnym wezwaniem do działania. Obserwowane zjawiska kwestionują konwencjonalne ramy, podkreślając potrzebę niezależnej weryfikacji, współpracy interdyscyplinarnej i rozszerzonych modeli koncepcyjnych w celu dokładnej oceny złożoności tych systemów. Jeśli takie materiały projektuje się do funkcji utajnionych publicznie, potrzeba solidnego nadzór w celu zapewnienia przejrzystości, odpowiedzialności etycznej i bezpieczeństwa publicznego.

Biorąc pod uwagę zakres tych odkryć, kluczowe jest powołanie międzynarodowych niezależnych organów badawczych w celu zbadania tych powstających bio-nanosystemów. Potencjalna integracja wcześniej nierozpoznanych elementów i programowalnych nanostruktur w produktach farmaceutycznych wymaga pilnego i przejrzystego dochodzenia. Niezmierzenie się z tymi realiami grozi niekontrolowanym wdrożeniem technologicznym o głębokich konsekwencjach dla autonomii jednostki, etyki medycznej i zaufania społecznego. Stawka jest zbyt wysoka, aby ją opóźnić